

En què consisteixen les controvertides dificultats tècniques

Problemes per a la Fira a l'Hospitalet

Amb el *vot de qualitat* de Pasqual Maragall, la Fira de Barcelona s'amplia definitivament a l'Hospitalet de Llobregat. Aquesta situació presenta uns *problemes tècnics* que la fan inviable. La polèmica qüestió té, però, les seves raons al darrere.

La Fira de Barcelona es troba en un punt mort respecte a la seva ampliació. Les dues opcions més viables per acollir-la, el Mas Blau II del Prat de Llobregat i el polígon Pedrosa de l'Hospitalet de Llobregat, es troben amb uns problemes administratius ara com ara insalvables.

Com se sap, el Ministeri de Transports espanyol, atesa la proximitat de l'aeroport de Barcelona amb el Mas Blau II, va determinar comprar o expropiar els terrenys on havia d'instal·lar-se la Fira. Amb aquesta finalitat, el Ministeri va encarregar a mitjans de gener l'elaboració d'un pla especial que concretés els usos a què es destinaria la zona que envolta les actuals instal·lacions de l'aeroport del Prat.

D'altra banda, hi ha l'opció defensada recentment per l'alcalde de la ciutat comtal, Pasqual

Maragall. En una entrevista concedida a EL TEMPS (núm. 314) el juliol passat, Maragall afirmava que l'opció de Mas Blau II va ser pensada i desenvolupada per l'ajuntament de Barcelona i que "s'assembla més a la concepció de Ginebra, que és un palau d'exposicions al costat de l'aeroport—, el polígon Pedrosa de l'Hospitalet de Llobregat, presenta unes dificultats tècniques i administratives que el fan pràcticament inviable". Aquestes dificultats poden hipotecar l'ampliació de la fira, si més no durant un grapat d'anys.

CANVI DE DESTINACIÓ

En concret, els terrenys del polígon Pedrosa de l'Hospitalet van ser cedits obligatòriament i de forma gratuïta pels seus antics propietaris a l'ajuntament, d'acord amb el pla parcial en vigència a la zona. El Pla destinava els terrenys a espais lliures i equipaments locals (dotacions locals).

Cas que l'ajuntament de l'Hospitalet vengués o cedís els terrenys de Pedrosa a la Fira, la destinació, jurí-

dicament parlant, seria prou distinta. L'activitat firal es considera, d'una banda, com a equipament comunitari d'àmbit supralocal; i, de l'altra, com a equipament comunitari d'aprofitament privat (equipaments generals). Això significa que la destinació en què el Pla Parcial considerava els terrenys que els antics propietaris van ha-

ver de cedir de forma gratuïta a l'ajuntament feia referència a l'ús local i públic de la zona; per contra, la circumstància que la fira pogués situar-se al polígon Pedrosa faria que la destinació inicial fos vulnerada perquè l'entitat firal no és estrictament local, i tampoc pública. Aquestes raons obligarien l'ajuntament de l'Hospitalet a fer un canvi de destinació; és a dir, passar de ser con-

Des que es va plantejar l'ampliació, les picabaralles entre socialistes i convergents han estat contínues.

D. UMBERT

ceptuada com a dotació local a esdevenir equipament general.

Això no obstant, jurídicament, en aplicació de la mateixa normativa explicada, però de manera més flexible, el canvi de destinació no seria estrictament necessari. Sigui com sigui, tant si hi ha canvi de destinació com si no, cas que la Fira anés finalment a l'Hospitalet, els antics propietaris podrien impugnar legalment l'operació.

SI NO HI HA FIRA, NO HI HA LLICÈNCIES D'OBRES

Segons fonts jurídiques consultades per EL TEMPS, en el supòsit que no hi hagués canvi de destinació, la impugnació dels antics propietaris seria amb tota seguretat admesa a tràmit judicial, cosa que significaria que el procés d'instal·lació de la Fira al polígon Pedrosa de l'Hospitalet hauria de ser ajornat a l'espera d'una decisió legal. A l'altre extrem, si hi hagués canvi de destinació, igualment els antics propietaris podrien plantejar a l'ajuntament de l'Hospitalet un contenciós judicial per la variació del Pla Parcial, per causa del qual van haver de cedir gratuïtament els seus terrenys.

El canvi de destinació hauria de dur-se a terme mitjançant l'aprovació d'un Pla Especial, que, pel cap baix, costaria sis mesos de confecció. Sis mesos als quals s'haurien d'afegir de cinc a set anys de procés judicial si es donés la circumstància que hem apuntat, que els antics propietaris hi fessin la impugnació.

Segons ha pogut saber EL TEMPS, abans que l'alcalde de l'Hospitalet, Juan Ignacio Pujana (PSC-PSOE), amenacés amb no concedir llicència d'obres al polí-

gon Pedrosa el 18 de gener d'enguany, alguns dels antics propietaris donaven per segura l'acció legal contra l'ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat. Ara com ara —i més després que el propi Pujana reiterés aquesta intenció la setmana passada—, és gairebé la totalitat dels antics propietaris els que estarien disposats a resoldre el conflicte generat al polígon Pedrosa a través dels tribunals.

¿FORÇAR UNA FIRA PRIVADA?

Respecte a la problemàtica exposada, el director general d'Urbanisme de la Generalitat de Catalunya, Joan Antoni Solans, va fer arribar una carta a Ferran Lemus, director general de la Fira de Barcelona, explicant les dificultats tècniques existents al polígon Pedrosa perquè s'hi instal·lés la institució firal. La carta de Solans, que va ser rebuda abans del 14 de novembre passat —data en què l'alcalde de Barcelona i president del Consell General de la Fira, Pasqual Maragall, va fer ús del seu *vot de qualitat* per tal de dur la Fira a l'Hospitalet— va costar a Ferran Lemus una censura per part del comitè executiu de la Fira, ja que no en va ser informat —es parla que Lemus va ocultar l'existència de la carta al comitè executiu—. Ferran Lemus, que no ha volgut parlar sobre el tema amb EL TEMPS, és considerat com una persona pròxima a l'equip econòmic de Pasqual Maragall.

Per a Juan Ignacio Pujana, les "dificultats tècniques" al polígon Pedrosa són inexistents, alhora que afirma que Joan Antoni Solans no ha presentat estudis jurídics que avalin la seva versió, i que tot allò que digui als periodistes sobre aquesta qüestió són només "missatges d'intimi-

dació". Igualment, l'alcalde de l'Hospitalet de Llobregat assegura que posseeix estudis legals sobre la viabilitat tècnica del projecte Pedrosa.

Des que la Fira de Barcelona va plantejar-se'n l'ampliació, les picabaralles polítiques entre socialistes i convergents han estat contínues. Els primers, des de l'ajuntament de Barcelona i, la majoria, des del Consell General de la Fira, l'ajuntament de l'Hospitalet, i el Ministeri de Transports; i els segons, des de la Generalitat de Catalunya, han deixat l'ampliació de la Fira de Barcelona en un punt mort, del qual sembla que serà difícil sortir.

Tant és així, i algunes fonts ja ho apunten, que les normes liberalitzadores que entraran en vigor el 1993 podrien ser la causa per la qual Pasqual Maragall, amb el seu "vot de qualitat" en favor del polígon de Pedrosa de l'Hospitalet —que coneixia perfectament les dificultats tècniques i polítiques amb què podria trobar-se aquest projecte—, i després de rebutjar les opcions de Les Arenes i del Mas Blau II —aspecte que li creava l'animadversió de la Generalitat de Catalunya—, pretengui obligar la Fira a desenvolupar-se mitjançant la iniciativa privada.

Aquesta possibilitat —el desdoblament de la Fira de Barcelona en una altra de caràcter privat que li faria competència— ja va ser apuntada fa dues setmanes per l'empresari i president de la Cambra de Comerç de Barcelona, Josep Maria Figueras, i hi va afegir, a més, que diversos promotors privats britànics, que es dediquen a l'organització de fires en altres ciutats, estarien interessats pel projecte.

Eduard Company